

Lép Roland:

Az elhízás megítélése a normál testsúlyúak és az elhízottak körében

Témavezető: Pálmai Judit, tanársegéd

A dolgozatom célja az volt, hogy megvizsgáljam, milyen megkülönböztetések érik az elhízottakat napjainkban és az életnek mely területein szenvednek hátrányt a normál testsúlyú társaikhoz képest. A kutatásomban, így elhízott és normál testsúlyú férfiakkal és nőkkel, időssekkel és fiatalokkal, készítettem interjúkat, hogy saját tapasztalataikról tudjanak mesélni a témával kapcsolatban. Az elhízott személyekre építettem az interjúkérdéseket, és ehhez igazítottam az normál testsúlyúakét. Mind a két csoport ugyanazon kérdéseket kapta, így könnyen össze lehetett hasonlítani, hogy azonos

kérdésekről, hogyan gondolkodnak az egyik, és hogyan a másik csoport tagjai.

Lehetőség szerint próbáltam megfelelni a nemek arányát, mindkét csoportnál. A legmeghatározóbb kérdések a témámban a következők voltak. Az első, hogy a vizsgált normál testsúlyúak csoportjában létezik-e előítélet az elhízott személyekkel kapcsolatban? A vizsgálat azt mutatta ki, hogy a megkérdezettek 65%-nál jelen van az előítélet az elhízott társaikra vonatkozóan. A legtöbb esetben abban nyilvánul meg, hogy nem szívesen barátkoznak elhízottakkal, nem keresik a társaságukat. A má-

Hipotézisek bemutatása

- *A vizsgált normál testsúlyú csoportban létezik előítélet az elhízottakkal szemben.*
- *Az elhízottak hátrányt szenvednek az élet bizonyos területein (öltözködés, utazás, munkahely, párkapcsolatok, táplálkozás, mozgás).*
- *A vizsgált normál testsúlyú személyeknél, az elhízást negatív sztereotípiákkal párosítják.*
- *A vizsgált elhízott személyek, nem kérik a szakemberek segítségét.*

sodik hipotézisemnél azt feltételeztem, hogy az elhízottakra nézve inkább negatív sztereotípiák vannak jelen többségben. Ez a hipotézis is beigazolódt. A leggyakoribb sztereotípiák az volt, hogy az elhízottak lusták, ezt követte az, hogy sokat esznek, és izzadások. A harmadik hipotézisemnél azt állítottam, hogy hátrányt szenvednek az élet bizonyos területein, mint pl. az öltözködésben, a munkahelyen, az utazásnál és a társas kapcsolatokban stb. A hipotézist szintén igazoltnak vettem, hiszen az elhízottak többsége kiemelte az öltözködést, mint azon területet, ahol folyamatosan hátrányokat élnek meg.

A normál testsúlyúak véleménye is hasonló volt a kérdés kapcsán, ez a csoport is úgy gondolta, hogy ez az a kategória, amelyben a legtöbb hátrány éri az elhízottakat, a normál testsúlyú társaikhoz képest. Végül az utolsó hipo-

tézisemnél azt állítottam, hogy az elhízottak nem kérik szakemberek segítségét ahhoz, hogy súlyukat csökkentsék. Ez a feltételezés azonban megdőlt, mivel voltak, akik fordultak már szakemberhez az elhízásuk miatt.

A kutatás alapján bizonyossá vált, hogy a legtöbb megkülönböztetés az iskolában éri az elhízottakat, még gyermekkorukban, így világossá vált, hogy az iskola egy olyan szocializációs közeg, ahol az előítéleteket amennyire csak lehet, a legminimálisabb szintre vissza kell szorítani és ehhez megvannak a módszerek, csak alkalmazni is kell őket. Figyelmet kell fordítani azokra a lehetőségekre, amelyek által kevesebb lenne a negatív megkülönböztetés, mert a későbbiekben az elszoruló személyek életét ezek befolyásolhatják. ◀

Kutatási eredmények IV.

- **Mi volt a legmegrázóbb eset, amivel szembesült eddig élete során a testsúlyából adódó megkülönböztetés miatt?**
- *„... ez még nagyon fiatalon történt, ami úgy igazán megmaradt bennem és mély nyomot hagyott, még most is rossz visszagondolni rá. Az eset úgy történt, hogy tornaóra volt 10-11 éves lehettem, már ekkor ducinak számítottam az átlaghoz képest. Az történt, hogy kötélmászás volt és én nem tudtam felmászni a kötéltre. Erre a testnevelő tanárom azt mondta, hogy ha feltenne egy grillcsirkét a tetejére, akkor biztos sikerülne. Ez nagyon rosszul esett és nem is mondtam el senkinek” (Helga, 36 éves).*
- *„...Fiatal koromban, amikor általános iskolás voltam, a társaim a hátamat csapkodták, mert arra könnyű volt rávágni és nagyot szólt, nekem ez kevésbé volt szórakoztató...” (Zoltán, 46 éves).*